

jeg tillod mig at oplæse af en indkommende Adresse fra Nørhøbing paa Falster, fuldkommen udtrykker den Mening, som Haandværkerstanden ude i Landet har. Til § 8 har et æret Medlem fra Kjøbenhavn (Bloug) stillet et Ændringsforslag, som der selvsølgelig ikke kan være Noget i Veien for at acceptere; jeg nævner det kun, fordi det har været mig kjær at se, at det ærede Medlem har stillet det Ændringsforslag, da han saa aabenbart maa gaa ud fra min Betragtning om, at Lovforslaget kun gjælder Umyndige Lærlinge; han vil aabenbart ikke have, at i et Kontraktforhold mellem en myndig Mand og en Mester denne ogsaa der skulde indstaa for hins Undervisning i de tekniske Skoler. Til Slutningen af Lovforslagets § 9 har Udvalget stillet et Ændringsforslag, som jeg sympatiserer med. Jeg tror ogsaa, jeg sagde det forrige Gang, men jeg fremdrager det igjen, fordi den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds (Sessen) var saa meget derimod. Det er Ændringsforslaget under Nr. 21. Saaledes som det er stillet i Lovforslaget, at Lærlingen, naar han har forlort sin Lære, kan bringes tilbage af Politiet, altsaa blot ved en Anmeldelse af Mesteren, naar der ikke er særlige Omstændigheder derimod, er det efter min Mening, en meget streng Bestemmelse, som jeg ikke kunde gaa ind paa, naar jeg ikke med Fornøielse havde set Udvalgets Ændringsforslag Nr. 21 og 33, hvilke min ærede Ven (Sessen), som er reist, var saa meget imod igaar. Det er i sin Orden, at Tilbageførelsen maa kunne stilles i Bero, men jeg vil dog henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa en Bemærkning, der staar i det omtalte Skrift fra Foreningen til Lærlinges Uddannelse i Haandværk og Industri, hvor man henstiller, om ikke Ordene „bliver at stille i Bero“ kunne forandres til „kan stilles i Bero“. Jeg tror, at det vilde være en saare heldig Forandring, naar dette kunde ske til 3die Behandling; thi saa vilde alle Parter blive tilfredsstillende, ogsaa de, der ere angstelige for, at Lærlingen eller dennes Forældre og Børger skulle drage Spørgsmaalet i Langdrag med Hensyn til Ophævelsen af Kontraktforholdet ved saadan Sags Anlæg. Det er altsaa blot en Henstilling, jeg gjør til det ærede Udvalg. Opfindelsen er ikke min; den staar som sagt i det omtalte Skrift fra Foreningen til Lærlinges Uddannelse. Med Hensyn til Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 23 udtaltes det igaar af den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds, at dette Ændringsforslag maatte staa og falde med den Anskuelse, som man havde om Myndigheds-spørgsmaalet. Det tror jeg ikke, er rigtigt; jeg tror godt, at man kan vedtage dette Ændringsforslag, fordi det jo ikke er givet, at den Paa-gjældende var myndig, den Gang han indgik Kontrakten; han kan jo godt blive myndig i Mellemtiden, og saa er Ændringsforslaget fuldstændig korrekt. Derimod kan jeg ikke give det

ærede Udvalg den samme Tilslutning med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 26, hvor det vedblivende holder paa, at der i Lovforslagets § 11 Nr. 2, hvor der staar, at Kontrakten bortfalder, naar Mesterens Bedrift eller Forretning ophæves eller paa Grund af Konkurs standses, skal tilføies: „eller anden Aarsag“. Der bliver oprigtig talt ikke nogen Mening deri; naar der efter „Konkurs“ tilføies „eller anden Aarsag“, kommer der ialtsald til at staa 3 Gange „eller“. Det er disse Ord „eller anden Aarsag“, som jeg ikke kan gaa ind paa. Den ærede Ordfører vilde forklare dem saaledes, at de naturligvis ikke skulde omfatte enhver Standstning f. Ex, naar det først i 3 Maaned, og Muremesteren saa maatte lade sine Folk spadserere; de skulde kun betyde en endelig Standstning. Men det er vanskeligt at definere hvad endelig Standstning er, saa at jeg tror, at det Klogeste vil være indtil videre at holde sig til Regeringens Forslag og lade dette Ændringsforslag falde. Det kunde saa maasse komme frem fra Udvalget i en fuldkomnere Form til 3die Behandling. Der er en Bemærkning, jeg endnu maa gjøre til § 11, og den er ogsaa foranlediget ved det samme Skrift fra Foreningen til Lærlinges Uddannelse. Naar der staar, at Kontrakten skal være hævet, naar Mesteren dør, er det vistnok fuldkommen rigtigt, hvad der siges Side 11 i det lille Skrift, at det er en Bestemmelse, som ikke er skyldsiggjørende, hvor det er en Fabrikvirksomhed, eller hvor Lærlingen aldeles Intet har at gjøre med selve Mesteren, eller hvor maaste Forretningen længe før Mesterens Død er bleven drevet af hans Søn. Det turde derfor være et Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigt at flytte denne Bestemmelse fra § 11 ned i § 12, 2den Afdeling, saaledes, at det kan være en Ophævelsesgrund fra Lærlingens Side, dersom han ønsker det, men ingenlunde absolut en Grund til, at Kontrakten skal være hævet, at Mesteren dør. — Naar jeg gaar over til det kildne Spørgsmaal, nemlig Nr. 4 i Lovforslagets § 11, er det ærede Udvalg og jeg jo enige i, at det skal bortfalde, at Kontrakten skal være hævet, naar Lærlingen er en umyndig eller mindreaarig Pige, der er i Huset hos en Mester, og dennes Kone dør eller ophæver Samlivet med ham; men Enigheden varer ikke længere, end at jeg ønsker denne Bestemmelse optagen som en Bestemmelse, der hjemler den unge Piges Forældre eller Børger Ret til at kunne have Kontrakten, og jeg kan egentlig ikke indse, hvorfor den ærede Ordfører har saa meget imod dette. Han sagde, at man maatte gaa ud fra, at Manden var en Hædermand, der vilde tage alle mulige Hensyn til den unge Pige, og det maatte man tro var taget i Betragtning dengang, hun blev sat i Huset hos ham; men der maa jeg ganske godt sige, hvad min ærede Kollega fra Sorøens (Sessen) sagde igaar, at det er ikke altid, at Folk ere saa sam-